

31990L0313

23.6.1990

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 158/56

**NÕUKOGU DIREKTIIV,
7. juuni 1990,
mis käsitleb vaba juurdepääsu keskkonnateabele**

(90/313/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 130s,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽²⁾

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ⁽³⁾

põhimõtteid ja eesmärke, mis on määratletud Euroopa ühenduste 1973. aasta, ⁽⁴⁾ 1977. aasta ⁽⁵⁾ ja 1983. aasta ⁽⁶⁾ keskkonnaalastes tegevusprogrammides ning eriti 1987. aasta tegevusprogrammis, ⁽⁷⁾ milles nõutakse eelkõige meetmeid "üldsuse juurdepääsu parandamiseks keskkonnaasutuste valduses oleva teabele";

ning arvestades, et:

Euroopa Ühenduste Nõukogu ja nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajad andsid oma 19. oktoobri 1987. aasta resolutsioonis Euroopa Ühenduse keskkonnapoliitika ja tegevusprogrammi (1987-1992) jätkamise ja rakendamise kohta ⁽⁸⁾ teada, et ühenduse ja liikmesriikide vastavate kohustuste

kohaselt on oluline ühenduse tegevuse keskendumine teatavatele esmatähtsatele valdkondadele, kaasa arvatud parem juurdepääs keskkonnateabele;

Euroopa parlament rõhutas oma arvamuses Euroopa ühenduste neljanda keskkonnaalase tegevusprogrammi kohta, ⁽⁹⁾ et "ühenduse eriprogrammiga tuleb teha võimalikuks kõikide juurdepääs teabele";

juurdepääs riigiasutuste valduses olevale keskkonnateabele parandab keskkonnakaitset;

riigiasutuste valduses olevat keskkonnateavet käsitlevate liikmesriikides kehtivate õigusaktide erinevused võivad põhjustada ühenduses ebavõrdsust teabele juurdepääsu ja/või konkurentsitingimuste alal;

on vaja tagada kogu ühenduses kõikide füüsiliste või juriidiliste isikute vaba juurdepääs riigiasutuste valduses kirjalikus, nähtavas, kuuldavas või andmebaasi vormis olevale keskkonnateabele, mis käsitleb keskkonna seisundit, keskkonda kahjulikult või tõenäoliselt kahjulikult mõjutavaid toiminguid või meetmeid ning keskkonnakaitseks kavandatud meetmeid;

teatavate eriliste ja selgelt määratletud juhtumite korral võib keskkonnateabe andmisest keeldumine olla põhjendatud;

riigiasutuse keeldumine taotletud teabe andmisest peab olema põhjendatud;

taotlejal peab olema võimalik riigiasutuse otsust edasi kaevata;

lisaks tuleks tagada juurdepääs sellisele keskkonnateabele, mis on keskkonna eest riiklikult vastutavate ja riigiasutuste kontrolli all olevate organite valduses;

⁽¹⁾ EÜT C 335, 30.12.1988, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 120, 16.5.1989, lk 231.

⁽³⁾ EÜT C 139, 5.6.1989, lk 47.

⁽⁴⁾ EÜT C 112, 20.12.1973, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT C 139, 13.6.1977, lk 1.

⁽⁶⁾ EÜT C 46, 17.2.1983, lk 1.

⁽⁷⁾ EÜT C 70, 18.3.1987, lk 3.

⁽⁸⁾ EÜT C 289, 29.10.1987, lk 3.

⁽⁹⁾ EÜT C 156, 15.6.1987, lk 138.

osana keskkonnateabe levitamise üldstrateegiast tuleks üldsusele aktiivselt anda üldteavet keskkonna seisundi kohta;

käesoleva direktiivi tulemused tuleks saadud kogemuste põhjal läbi vaadata,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on tagada vaba juurdepääs riigiasutuste valduses olevale keskkonnateabele ja selle teabe levitamine ning nende põhitingimuste kindlaksmääramine, mille põhjal selline teave tuleks kättesaadavaks teha:

Artikkel 2

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) *keskkonnateave* — kirjalikus, nähtavas, kuuldavas või andmebaasi vormis olev teave vee, õhu, pinnase, loomastiku, taimestiku, maa ja looduslike kohtade seisundi kohta ning toimingu (kaasa arvatud need, mis tekitavad selliseid häiringuid nagu müra) või keskkonda kahjulikult mõjutavate või tõenäoliselt mõjutavate meetmete kohta ning keskkonnakaitseks kavandatud meetmete kohta, kaasa arvatud haldusmeetmed ja keskkonnajuhtimisprogrammid;
- b) *riigiasutused* — riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi haldusorganid, kes vastutavad keskkonna eest ja valdavad keskkonnateavet, välja arvatud õigusemõistjana või seadusandjana tegutsevad organid.

Artikkel 3

1. Kui käesolevas artiklis ei sätestata teisiti, tagavad liikmesriigid, et riigiasutustelt nõutakse keskkonnateabe kättesaadavaks tegemist kõikidele füüsilistele või juriidilistele isikutele nende taotluse korral ja ilma et nad peaksid oma huvi põhjendama.

Liikmesriigid määratlevad sellise teabe kättesaadavaks tegemise korra.

2. Liikmesriigid võivad sätestada, et taotletud teabe andmisest võidakse keelduda, kui see on seotud:

- riigiasutuste menetluse konfidentsiaalsuse, rahvusvaheliste suhete ja riigikaitsega,
- avaliku julgeolekuga,
- küsimustega, mis on või on olnud kohtumenetluses või uurimise all (kaasa arvatud distsiplinaarjuurdlus) või pooleliolevas kohtumenetluses,

- äri- või tootmissaladusega, sealhulgas intellektuaalomandiga,
- isikuandmete ja/või isikutoimikute konfidentsiaalsusega,
- kolmanda isiku esitatud materjaliga, kui sellel kolmandal isikul ei ole selle materjali esitamise juriidilist kohustust,
- materjaliga, mille avalikustamise tõttu võib keskkond, millega see materjal seotud on, tõenäoliselt kahjustada saada.

Riigiasutuste valduses olevast teabest antakse osa, kui seda on võimalik eraldada eespool nimetatud huvidega seotud teemasid käsitlevast teabest.

3. Teabetaotluse võib tagasi lükata, kui see hõlmab lõpetamata dokumente või andmeid või organisatsioonisisest teabevahetust või kui taotlus on põhjendamatu või liiga üldiselt sõnastatud.

4. Riigiasutus vastab teavet taotlevale isikule võimalikult kiiresti ja hiljemalt kahe kuu jooksul. Taotletud teabe andmisest keeldumist tuleb põhjendada.

Artikkel 4

Isik, kes leiab, et riigiasutus on tema teabetaotluse põhjendamata tagasi lükanud või seda ignoreerinud või sellele ebapiisavalt vastanud, võib taotleda otsuse halduslikku või kohtulikku läbivaatamist asjaomase siseriikliku õigussüsteemi kohaselt.

Artikkel 5

Liikmesriigid võivad kehtestada teabe andmise eest võetava maksu, kuid see peab olema mõõdukas.

Artikkel 6

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et keskkonna eest vastutavate ja riigiasutuste kontrolli all olevate organite valduses oleva keskkonnateabe teevad artiklites 3, 4 ja 5 sätestatud tingimustel kättesaadavaks kas pädevad riigiasutused või kõnealused organid ise.

Artikkel 7

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid, et anda üldsusele üldist teavet keskkonna seisundi kohta näiteks kirjeldavate aruannete perioodilise avaldamise teel.

Artikkel 8

Nelja aasta möödumisel artikli 9 lõikes 1 nimetatud kuupäevast esitavad liikmesriigid komisjonile saadud kogemuste kohta aruande, mille põhjal komisjon teeb aruande Euroopa Parlamendile ja nõukogule koos asjakohaseks peetavate muudatustepanekutega.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembril 1992. Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud siseriiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 10

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 7. juuni 1990

Nõukogu nimel

eesistuja

P. FLYNN